

LIGJ
Nr. 9068, date 15.5.2003
FZ. 51-2003

**PËR RATIFIKIMIN E "KONVENTËS EUROPIANE PËR VLEFSHMËRINË
NDËRKOMBËTARE TE GJYKIMEVE PENALE"**

Ne mbështetje të neneve 78, 81 pika 1, 83 pika 1 dhe 121 të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

KUVENDI
I REPUBLIKËS SE SHQIPËRISË

VENDOSI:

Neni 1

Ratifikohet "Konventa evropiane për vlefshmërinë ndërkombëtare të gjyqimeve penale", me rezervat e parashikuara në këtë ligj.

Neni 2

Ne përputhje me paragrafin e dytë të nenit 19 të Konventës, Republika e Shqipërisë rezervon të drejtën të kërkojë që kërkesat dhe dokumentet mbështetëse të tyre të shoqërohen me përkthimin e tyre në gjuhën shqipe.

Neni 3

Ne përputhje me paragrafin e parë të nenit 61 të Konventës, Republika e Shqipërisë rezervon të drejtën për të refuzuar:

- a) ekzekutimin, nëse vlerëson se vendimi ka lidhje me një veprë penale, fiskale ose fetare (Lidhja I, shkronja "a");
- b) ekzekutimin e një dënimi për një akt që, sipas legjislacionit të Republikës së Shqipërisë, është vetëm përgjegjësi e një autoriteti administrativ (Lidhja I, shkronja "b");
- c) ekzekutimin e një gjykimi penal evropian, të cilin autoritetet e shtetit kërkuar e kanë dhënë në një datë kur, sipas legjislacionit të Republikës së Shqipërisë, procedimi penal i veprës penale të dënuar nga gjykimi duhet të ishte parashkruar (Lidhja I shkronja "e");
- ç) zbatimin e parashikimeve të nenit 8 të Konventës, kur shteti shqiptar ka përgjegjësi origjinale dhe të njohe, në rast të tilla, vetëm njëvlershmërinë e akteve që ndërpresin ose pezullojnë parashkrimin, të cilat janë kryer në shtetin kërkuar (Lidhja I, shkronja "e").

Neni 4

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

Shpallur me dekret nr .3840, date 17.6.2003 te Presidentit te Republikës se Shqipërisë,
Alfred Moisiu

KONVENTA
EUROPIANE MBI VLEFSHMERINE NDERKOMBETARE TE GJYKIMEVE
PENALE

Hage, me 28.5.1970

Hyrje

Shtetet anëtarë te Këshillit te Europës, nënshkruese te kësaj Konvente:
duke marre ne konsiderate qe lufta kundër kriminalitetit, e cila po kapërcen gjithmonë e me tepër kufijtë administrative te një shteti te vetëm, kërkon ne planin ndërkombëtar përdorimin e mënyrave moderne dhe efikase; te bindur për nevojën e ndjekjes se një politike penale te përbashkët me qëllim mbrojtjen e shoqërisë;
te ndërgjegjshëm për nevojën e respektimit te dinjitetit njerëzor dhe nxitjen e rehabilitimit te autoreve te veprave penale;
duke pasur parasysh se qëllimi i Këshillit te Europës është realizimi i një bashkimi sa me te ngushte mes anëtarëve te tij,
kane rene dakord si vijon:

KAPITULLI I PERKUFIZIME

Neni 1

Ne kuptim te kësaj Konvente:

- a) "Vendim penal evropian" do te thotë çdo vendim përfundimtar i dhënë nga një gjykate penale e një shteti pale si rezultat i procedimit penal.
- b) "Vepra penale" përshin, përveç veprave te dënueshme nga legjislacioni penal dhe ato te parashikuara ne dispozitat ligjore te listuara ne lidhjen II te kësaj Konvente, me kusht qe ne rastin kur këto dispozita i japin kompetence një autoriteti administrativ, duhet te ekzistojë mundësia për personin e interesuar ta paraqesë çështjen para një gjykate.
- c) "Dënim" do te thotë vendosje e një sanksioni.
- d) "Sanksion" do te thotë çdo lloj dënimi ose mase tjetër e vendosur shprehimisht ndaj një personi për shkak te kryerjes se një veprave penale dhënë nga një gjykim penal evropian ose një ordonnance penale.
- e) "Humbje" do te thotë çdo humbje ose pezullim i një te drejte ose çdo ndalim ose humbje e zotësisë.
- f) "Gjykim i bere ne mungese" do te thotë çdo vendim i konsideruar i tille sipas nenit 21 paragrafi i dyte.
- g) "Ordonnance penale" do te thotë çdo vendim i dhënë ne një shtet tjetër pale dhe i listuar ne lidhjen II te kësaj Konvente.

KAPITULLI II
EKZEKUTIMI I GJYKIMEVE PENALE EUROPIANE

SEKSIONI I DISPOZITA TE PËRGJITHSHME

A) Kushte te përgjithshme te ekzekutimit

Neni 2

Kjo pjese zbatohet ndaj:

- a) sanksioneve qe përfshijnë heqjen e lirisë;
- b) gjobave ose konfiskimeve;
- c) heqjes ose kufizimit te një ose disa te drejtave.

Neni 3

1. Një shtet pale do te jete kompetent ne rastet dhe sipas kushteve te parashikuara ne këtë Konvente për ekzekutimin e sanksioneve te vendosura ne një shtet tjetër pale, te cilat janë te ekzekutueshme ne këtë te fund it.
2. Kjo kompetence mund te ushtrohet vetëm pas paraqitjes se një kërkesë nga një shtet tjetër pale.

Neni 4

1. Sanksioni nuk do te ekzekutohet nga një shtet tjetër pale, përveçse kur sipas legjislacionit te tij veprimi, për te cilin është vendosur sanksioni do te përbënte vepër penale, nëse do te ishte kryer ne territorin e tij dhe personi ndaj te cilit është vendosur sanksioni do te ishte i dënueshëm atje.
2. Nëse vendimi trajton dy ose me shume vepra penale dhe jo te gjitha përmbushin kërkesat e paragrafit te pare, shteti dënues do te specifikoje cilat pjese te sanksionit zbatohen për veprat penale qe përmbushin atë kërkesa.

Neni 5

- Shteti dënues mund t'i kërkojë një shtet tjetër pale te ekzekutoje sanksionin vetëm nëse një ose me shume nga kushtet vijuese janë përmbushur:
- a) nëse personi i dënuar ka vendqëndrimin e tij te zakonshëm ne shtetin tjetër;
 - b) nëse ekzekutimi i sanksionit ne shtetin tjetër duket se do te sjelle shtimin e mundësive për rehabilitimin social te personit te dënuar;
 - c) nëse, ne rastin e një sanksioni me heqje te lirisë, sanksioni mund te ekzekutohet duke ndjekur ekzekutimin e një sanksioni tjetër me heqje te lirisë qe i dënuari vuan ose duhet te vuaje ne këtë shtet;
 - d) nëse shteti tjetër është shteti i origjinës se personit te dënuar dhe është deklaruar i gatshëm te marre përsipër ekzekutimin e këtij sanksioni;
 - e) nëse konsideron se nuk është ne gjendje ta ekzekutoje vete sanksionin, edhe pse ka bere kërkesë për ekstradim dhe shteti tjetër ka mundësi.

Neni 6

Ekzekutimi i kërkuar ne përputhje me dispozitat e mësipërme nuk mund te refuzohet tërësisht ose pjesërisht, përveç rasteve kur:

- a) ekzekutimi do te ishte ne kundërshtim me parimet themelore te rendit juridik te shtetit te kërkuar;
- b) shteti i kërkuar e konsideron veprën penale për te cilin është dhënë dënimi te karakterit politik ose tërësisht ushtarak;
- c) shteti i kërkuar konsideron se ka arsye serioze për te besuar se dënimi është provokuar ose renduar për arsye race, besimi fetar, kombësie ose bindjeje politike;
- d) ekzekutimi është ne kundërshtim me angazhimet ndërkombëtare te shtetit te kërkuar;
- e) vepra është objekt procedimi ne shtetin e kërkuar ose kur ky i fundit vendos te filloje procedimin lidhur me këtë vepër;
- f) autoritetet kompetente te shtetit te kërkuar vendosin te mos procedojnë ose te mbyllin procedimin për këtë vepër;
- g) vepra është kryer jashtë territorit te shtetit te kërkuar;
- h) shteti i kërkuar nuk është ne gjendje te ekzekutoje sanksionin;
- i) kërkesa bazohet ne nenin 5 shkronja "a" dhe asnjë nga kushtet e tjera te parashikuara ne atë dispozite nuk është përmbushur;
- j) shteti i kërkuar konsideron se shteti kërkuar është vete ne gjendje ta ekzekutoje sanksionin;
- k) mosha e personit te dënuar ne kohen e kryerjes se veprës penale ishte e tille qe ai nuk mund te procedohej ne shtetin e kërkuar;
- l) sanksioni është parashikuar tashme sipas legjislacionit te shtetit te kërkuar;
- m) vendimi përcakton heqjen ose kufizimin e një ose me shume te drejtave.

Neni 7

Kërkesa për ekzekutim nuk do te zbatohet nëse ekzekutimi bie ndesh me parimet e njohura nga dispozitat e seksionit te pare te kapitullit III te kësaj Konvente.

B) Pasojat e transferimit te ekzekutimit

Neni 8

Ne funksion te nenit 6 paragrafi i pare dhe rezervën e përmendur ne shkronjën "c" te lidhjes I te kësaj Konvente, çdo vepër qe ndërpret ose pezullon parashkrimin e përmbushur vlefshmërisht nga autoritetet e shtetit dënues, do te konsiderohet ne shtetin e kërkuar sikur te këtë prodhuar te njëjtin efekt për zbatimin e parashkrimit sipas legjislacionit te këtij shteti.

Neni 9

1. Një person i dënuar, i burgosur ne shtetin kërkuar, qe i është dorëzuar shtetit te kërkuar për qellim te ekzekutimit, nuk do te procedohet, gjykohet, dënohet për shkak te

ekzekutimit të një dënimi ose mase sigurimi dhe as do t'i nënshtrohet ndonjë kufizimi tjetër të lirisë vetjake për një veprim të ndryshëm nga ai për të cilin është dhënë vendimi për t'u ekzekutuar, përveçse në rastet kur:

a) Shteti që e ka dorëzuar bie dakord. Për këtë gjë atij do t'i paraqitet një kërkesë, e shoqëruar me të gjitha dokumentet e nevojshme dhe një procesverbal gjyqësor që përmban të gjitha deklaratimet e bëra nga i dënuari. Pëlqimi do të jepet kur vepra penale për të cilën ai është kërkuar është gjithashtu subjekt ekstradimi sipas legjislacionit të shtetit kërkues të ekzekutimit ose kur ekstradimi mund të përjashtohet vetëm për arsye të masës së dënimit.

b) Personi i dënuar ka pasur mundësinë e largimit nga territori i shtetit ku është dorëzuar, por nuk e ka bërë këtë brenda 45 ditëve nga dorëzimi i tij përfundimtar ose nëse është kthyer në këtë territor, pasi është larguar prej tij.

2. Shteti i kërkuar për të ekzekutuar dënimin mundet sidoqoftë të marrë çdo masë të nevojshme për zhvendosjen e personit nga territori i tij ose çdo masë të nevojshme sipas legjislacionit të tij, përfshirë këtu procedimin në mungesë, me qëllim parandalimin e pasojave ligjore të parashkrimit.

Neni 10

1. Ekzekutimi do të rregullohet nga legjislacioni i shtetit të kërkuar dhe vetëm ky shtet do të jetë kompetent për marrjen e vendimeve të duhura që përfshijnë lirinë me kusht.

2. Vetëm shteti kërkues ka të drejtë të vendosë për do kërkesë për rishikim të dënimit.

3. Secili nga të dy shtetet mund të ushtroje të drejtën e amnistisë ose të faljes.

Neni 11

1. Kur shteti dënues kërkon ekzekutimin, ai nuk mund të fillojë ekzekutimin e një sanksioni subjekt i kësaj kërkesë. Shteti dënues kundër sidoqoftë të fillojë ekzekutimin e një sanksioni me heqje të lirisë, kur personi i dënuar është tashmë i burgosur në territorin e atij shteti në momentin e paraqitjes së kërkesës.

2. Shteti kërkues rifiton të drejtën për ekzekutim kur:

a) Tërheq kërkesën e tij, para se shteti i kërkuar ta këtë informuar atë për ndonjë qëllim të tijin për të ndërmarre veprime për trajtimin e kërkesës.

b) Shteti i kërkuar e informon për refuzimin e tij për të ndërmarre veprime për trajtimin e kërkesës.

c) Shteti i kërkuar heq dorë në mënyrë të shprehur nga e drejta e tij për ekzekutim. Heqja dore mund të jetë e vlefshme vetëm nëse të dy shtetet përkatëse bien dakord për këtë ose nëse ekzekutimi nuk është me i mundur në shtetin e kërkuar. Në çastin e fundit heqja dore është e detyrueshme, nëse shteti kërkues ka bërë kërkesë për këtë.

Neni 12

1. Autoritetet kompetente të shtetit të kërkuar duhet t'i japin fund ekzekutimit menjëherë sapo marrin dijeni për çfarëdo falje, amnisti ose rekurs për rishikim ose çdo vendim tjetër që ka për pasoje pushimin e karakterit ekzekutiv të sanksionit. E njëjta gjë do të zbatohet

për ekzekutimet e gjobave sa kohe që personi i dënuar i ka paguar gjobën autoriteteve kompetente të shtetit kërkues.

2. Shteti kërkues do të informojë pa vonese shtetin e kërkuar për çdo vendim ose veprim procedural të ndërmarre në territorin e tij që ka për pasoje parashkrimin e të drejtës për ekzekutim në përputhje me paragrafin e mësipërm.

C. Dispozita të ndryshme

Neni 13

1. Transitimi nëpërmjet territorit të një shteti pale të një personi të burgosur, i cili duhet të transferohet tek një shtet i tretë pale në zbatim të kësaj Konvente, do të akordohet me kërkesën e shtetit në të cilin personi ndodhet i burgosur. Shteti i transitit mund të kërkojë të marrë çdo dokument të nevojshëm para se të marrë vendim lidhur me kërkesën. Personi që transferohet do të qëndrojë në burg në territorin e shtetit të transitit, përveçse kur shteti nga i cili ai transferohet kërkon lirim të tij.

2. Përveç rasteve kur transferimi kërkohet në përputhje me nenin 34, çdo shtet pale mund të refuzojë transitin:

a) për një nga motivet e përmendura në nenin 6, shkronja "b" dhe "c";

b) nëse personi në fjale është shtetas i tij.

3. Nëse përdoret transporti ajror, zbatohen dispozitat vijuese:

a) kur nuk parashikohet ulje e avionit, shteti nga i cili transferohet personi mund të njoftojë shtetin mbi territorin e të cilit do të fluturohet që personi në fjale po transferohet në zbatim të kësaj Konvente. Në rastin e një uljeje të parashikuar ky njoftim do të ketë vlerën e kërkesës për arrest të përkohshëm sikurse parashikohet në nenin 32 paragrafi i dytë dhe do të behet një kërkesë formale për transitim;

b) kur parashikohet ulje e avionit, do të behet një kërkesë formale për transitim.

Neni 14

Shtetet pale nuk kërkojnë nga njeri-tjetri shlyerjen e shpenzimeve që kryhen në zbatim të kësaj Konvente.

SEKSIONI 2 KERKESA PER EKZEKUTIM

Neni 15

1. Kërkesat e parashikuara në këtë Konventë do të bëhen me shkrim. Ato dhe të gjitha komunikimet e nevojshme për zbatimin e kësaj Konvente do t'i dërgohen Ministrisë së Drejtësisë së shtetit të kërkuar nga Ministria e Drejtësisë e shtetit kërkues ose, nëse shtetet pale bien dakord, direkt nga autoritetet e shtetit kërkues atyre të shtetit të kërkuar; përgjigjet ndjekin të njëjtën rrugë.

2. Në raste urgjente, kërkesat dhe komunikimet mund të dërgohen përmes Organizatës Ndërkombëtare të Policisë Kriminale (Interpol).

3. Çdo shtet pale, me ane te një deklaratë të dërguar Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Europës, mund të njoftojë qëllimin e tij për t'iu shmangur rregullave të komunikimit të përcaktuara në paragrafin e parë të këtij neni.

Neni 16

Kërkesa për ekzekutim do të shoqërohet nga origjinali ose një kopje e vërtetuar e vendimit, ekzekutimi i të cilit kërkohet dhe të gjitha dokumentet e tjera të nevojshme. Origjinali ose një kopje e vërtetuar e të gjithë ose e një pjese të dosjes penale i komunikohet shtetit të kërkuar me kërkesë të këtij të fundit. Autoriteti kompetent i shtetit kërkues vërteton ekzekutimin e sanksionit.

Neni 17

Nëse shteti i kërkuar konsideron që informacioni i dhënë nga shteti kërkues nuk është i mjaftueshëm për t'i dhënë mundësinë atij të zbatojë këtë Konventë, ai kërkon informacion shtesë, duke fiksuar një afat për marrjen e këtij informacioni.

Neni 18

1. Autoritetet e shtetit të kërkuar informojnë pa vonesë ato të shtetit kërkues për veprimet e ndërmarra për trajtimin e kërkesës për ekzekutim.
2. Autoritetet e shtetit të kërkuar i transmetojnë atyre të shtetit kërkues, kur është rasti, një dokument që vërteton ekzekutimin e sanksionit.

Neni 19

1. Nen rezervën e paragrafit të dytë të këtij neni, nuk do të kërkohet asnjë përkthim i kërkesave ose i dokumenteve shtesë.
2. Çdo shtet pale mundet të rezervojë, në momentin e nënshkrimit ose të depozitimit të instrumentit të tij të ratifikimit, pranimit ose aderimit, me ane të një deklaratë me shkrim drejtuar Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Europës, të drejtën e tij për të kërkuar që kërkesat dhe dokumentet mbështetëse të shoqërohen me përkthimin e tyre në gjuhën e tij, në një nga gjuhët zyrtare të Këshillit të Europës ose në një nga gjuhët që kërkon ai. Shtetet e tjera pale mund të kërkojnë reciprocitet.
3. Kjo dispozitë nuk cenon dispozitat që lidhen me përcaktimin e kërkesave dhe dokumenteve mbështetëse që mund të parashikohen në marrëveshje të tjera tashme në fuqi ose që mund të lidhen në të ardhmen midis dy ose me shumë shteteve pale.

Neni 20

Materialet shkresore dhe dokumentet e transmetuara në zbatim të kësaj Konvente nuk është e nevojshme të legalizohen.

SEKSIONI 3 GJYKIMET NË MUNGESË DHE ORDONNANCE PENALE

Neni 21

1. Nen rezervën e parashikimeve te ndryshme te bëra ne këtë Konvente, ekzekutimi i vendimeve te gjykimeve ne mungese dhe i ordonnance penale u nënshtrohen te njëjtave rregulla sikurse ekzekutimi i vendimeve te tjera gjyqësore.
2. Nen rezervën e parashikimeve te paragrafit te trete, një vendim ne mungese sipas kësaj Konvente nënkupton çdo vendim te dhënë nga një gjykate e një shteti pale pas procedimit penal, gjate shqyrtimit te te cilit personi i dënuar nuk ka qene personalisht i pranishëm.
3. Pa paragjykuar përmbajtjen e neneve 25 paragrafi i dyte, 26 paragrafi i dyte dhe 29, do te konsiderohet si vendim i marre ne prani te te akuzuarit:
 - a) Çdo vendim i dhënë ne mungese dhe çdo ordonnance penale, qe është konfirmuar ose dhënë ne shtetin dënues pas kundërshtimit nga personi i dënuar;
 - b) Çdo vendim i marre ne mungese ne apel, nëse apelimi për vendimin e gjykatës se shkalles se pare është kërkuar nga personi i dënuar.

Neni 22

Çdo vendim ne mungese dhe çdo ordonnance penale, qe nuk është kundërshtuar ose apeluar mund t'i transmetohet menjëherë shtetit te kërkuar me qellim njoftimin dhe ekzekutimin e mundshëm te tyre.

Neni 23

1. Nëse shteti i kërkuar e konsideron te përshtatshme te ndërmarre veprime mbi kërkesën për ekzekutimin e një vendimi ne mungese ose te një ordonnance penale, ai do t'ia njoftoje te dënuarit personalisht vendimin e marre ne shtetin kërkuar.
2. Ne aktin e njoftimit dërguar te dënuarit do te jepet edhe informacioni se:
 - a) ne përputhje me këtë Konvente është paraqitur një kërkesë për ekzekutim;
 - b) e vetmja rruge ankimi e vlefshme është kundërshtimi i parashikuar ne nenin 24;
 - c) kundërshtimi behet pranë autoritetit te përcaktuar, pranimi i kundërshtimit është objekt i kushteve te parashikuara ne nenin 24 te kësaj Konvente, dhe se personi i dënuar mund te kërkojë te dëgjohet nga autoritetet e shtetit dënues;
 - d) nëse nuk behet asnjë kundërshtim brenda afatit te përshkruar, vendimi do te konsiderohet i marre ne prani te te akuzuarit ne përputhje me këtë Konvente.
3. Një kopje e njoftimit do t'i dërgohet menjëherë autoritetit qe ka kërkuar ekzekutimin.

Neni 24

1. Pasi vendimi është njoftuar ne përputhje me nenin 23, rruga e vetme e ankimit për te dënuarit është kundërshtimi. Ky kundërshtim do te shqyrtohet sipas zgjedhjes se te dënuarit ose nga gjykata kompetente ne shtetin kërkuar, ose nga ajo e shtetit te kërkuar. Nëse personi i dënuar nuk shpreh asnjë zgjedhje, kundërshtimi do te shqyrtohet nga gjykata kompetente ne shtetin e kërkuar.
2. Ne rastet e parashikuara ne paragrafin e mësipërm, kundërshtimi do te pranohet nëse ai i është drejtuar autoritetit kompetent te shtetit te kërkuar brenda afatit 30 ditor duke

filluar nga data ne te cilën është bere njoftimi. Ky afat do te llogaritet ne përputhje me rregullat përkatëse te legjislacionit te shtetit te kërkuar. Autoriteti kompetent i këtij shteti do te njoftoje menjëherë autoritetin qe ka bere kërkesën për ekzekutim.

Neni 25

1. Nëse kundërshtimi shqyrtohet ne shtetin kërkues, personi i dënuar duhet te paraqitet ne këtë shtet ne seancën e fiksuar për shqyrtimin e ri te çështjes. Paraqitja do t'i njoftohet atij personalisht te paktën 21 dite para seancës. Kjo periudhe mund te shkurtohet me pëlqimin e te dënuarit. Shqyrtimi i ri do te mbahet para gjykatës qe është kompetente ne shtetin kërkues dhe sipas procedurës se këtij shteti.

2. Nëse personi i dënuar nuk paraqitet personalisht ose nuk përfaqësohet ne përputhje me legjislacionin e shtetit kërkues, gjykata e deklaron kundërshtimin te pakryer dhe vendimi i saj i komunikohet autoritetit kompetent te shtetit te kërkuar. E njëjta procedure do te ndiqet dhe nëse gjykata e deklaron kundërshtimin te papranueshëm. Ne te dyja rastet vendimi ne mungese ose masa penale do te konsiderohet, ne përputhje me këtë Konvente, sikur te jete marre ne praninë e te akuzuarit.

3. Nëse personi i dënuar paraqitet personalisht ose përfaqësohet ne përputhje me legjislacionin e shtetit kërkues dhe nëse kundërshtimi deklarohet i pranueshëm, kërkesa për ekzekutim do te konsiderohet sikur te mos jete bere.

Neni 26

1. Nëse kundërshtimi shqyrtohet ne shtetin e kërkuar, personi i dënuar duhet te paraqitet ne atë shtet ne seancën e fiksuar për shqyrtimin e ri te çështjes. Njoftimi për paraqitje do t'i behet atij personalisht me vone se 21 dite para seancës se kjo periudhe mund te shkurtohet me pëlqimin e personit te dënuar. Shqyrtimi i ri do te mbahet para gjykatës qe është kompetente ne shtetin e kërkuar dhe sipas procedurës se këtij shteti.

2. Nëse personi i dënuar nuk paraqitet personalisht ose nuk përfaqësohet ne përputhje me legjislacionin e shtetit te kërkuar, gjykata e deklaron kundërshtimin te pakryer dhe vendimi i saj i komunikohet autoritetit kompetent te shtetit te kërkuar. E njëjta procedure do te ndiqet dhe nëse gjykata e deklaron kundërshtimin te papranueshëm. Ne te dyja rastet vendimi ne mungese ose masa penale do te konsiderohet, ne përputhje me këtë konvente, sikur te jete marre ne praninë e te akuzuarit.

3. Nëse personi i dënuar paraqitet personalisht ose përfaqësohet ne përputhje me legjislacionin e shtetit kërkues dhe nëse kundërshtimi deklarohet i pranueshëm, çështja do te gjykohet sikur te jete kryer ne këtë shtet. Sidoqoftë, çështja nuk mund te shqyrtohet nëse procedimi penal është parashkruar. Vendimi i marre ne shtetin kërkues do te konsiderohet sikur te mos jete marre.

4. Te gjitha veprimet lidhur me procedimet ose hetimet paraprake te ndërmarra ne shtetin dënues, ne përputhje me legjislacionin e tij qe është ne fuqi kane te njëjtën vlere ne shtetin e kërkuar, sikur te jene ndërmarre nga autoritetet e atij shteti, por ky asimilim nuk i jep atyre fuqi provuese me te madhe, sesa ato kane ne shtetin kërkues.

Neni 27

Për ngritjen e kundërshtimit dhe procedurës që e shoqëron, i dënuari në mungesë ose për një masë penale ka të drejtë t'i vendoset kryesisht një mbrojtës në rastet dhe kushtet e parashikuara nga ligji i shtetit të kërkuar dhe, kur është e nevojshme, të shtetit të kërkuar.

Neni 28

Çdo vendim gjyqësor i dhënë në përputhje me nenin 26 paragrafi i tretë, si dhe ekzekutimi i tij rregullohet nga legjislativi i shtetit të kërkuar.

Neni 29

Nëse një person i dënuar në mungesë ose për një masë penale nuk ngre kundërshtim, vendimi do të konsiderohet, në përputhje me këtë Konventë, sikur të jetë marrë në prani të të akuzuarit.

Neni 30

Legjislativet kombëtare janë të zbatueshme në fushën e rikthimit tërësor, nëse personi i dënuar, për arsye të pavarura nga vullneti i tij, nuk respekton afatet e përcaktuara në nenet 24, 25 dhe 26 ose nuk paraqitet personalisht në seancën e fiksuar për shqyrtimin e ri të çështjes.

SEKSIONI 4 MASA TË PERKOHSHME

Neni 31

Nëse personi i dënuar është i pranishëm në shtetin të kërkuar pas marrjes së njoftimit të pranimit të kërkesës së tij për ekzekutimin e një vendimi me heqje të lirisë, ky shtet mundet, nëse e sheh të nevojshme për të siguruar ekzekutimin, ta arrestojë atë me qëllim transferimin e tij sipas parashikimeve të nenit 43.

Neni 32

1. Kur shteti i kërkuar ka kërkuar ekzekutimin, shteti i kërkuar mund ta arrestojë personin e dënuar kur:

a) ligji i shtetit të kërkuar autorizon paraburgimin për këtë veprë penale;
b) ekziston rreziku i largimit që, në rastin e një dënimi në mungesë, rreziku i dëmtimit të provave.

2. Kur shteti i kërkuar njofton qëllimin e tij për të kërkuar ekzekutimin, shteti i kërkuar mundet, në zbatim të kërkesës së shtetit të kërkuar, ta arrestojë personin e dënuar, me kusht që të plotësohen kushtet e përcaktuara në paragrafin e mësipërm, shkronjat (a) dhe (b). Kërkesa duhet të përmendë veprën penale që solli dënimin, kohën dhe vendin e kryerjes së saj, si edhe përshkrimin sa më të saktë të personit të dënuar. Ajo duhet të përmbajë gjithashtu një përshkrim të shkurtër të akteve në të cilat bazohet dënimi.

Neni 33

1. Personi i dënuar do te mbahet ne burg ne përputhje me legjislacionin e shtetit te kërkuar;
ky legjislacion përcakton gjithashtu kushtet ne te cilat ai mund te lirohet.
2. Personi i burgosur do te lirohet ne te gjitha ato raste kur:
 - a) kohëzgjatja e burgimit arrin atë te sanksionit te dhënë me heqje lirie;
 - b) ai është arrestuar ne zbatim te nenit 32 paragrafi i dyte dhe shteti i kërkuar nuk arriti te merrte brenda 18 ditëve nga data e arrestimit, kërkesën se bashku me dokumentet e specifikuara ne nenin 16.

Neni 34

1. Një person i mbajtur ne burg ne shtetin e kërkuar, ne përputhje me nenin 32, dhe qe duhet te paraqitet para gjykatës kompetente te shtetit kërkues ne përputhje me nenin 25, si pasoje e kundërshtimit qe ai ka ngritur, do te transferohet për këtë qellim ne territorin e shtetit kërkues.
2. Pas transferimit, ky person nuk do te mbahet ne burg nga shteti kërkues, nëse janë kushtet e përcaktuara ne nenin 33 paragrafi i dyte ose nëse shteti kërkues nuk kërkon ekzekutimin e dënimit te ri. Personi do te kthehet menjëherë ne shtetin e kërkuar, persa kohe qe ai nuk është liruar.

Neni 35

1. Një person i thirrur ne një gjykate kompetente te shtetit kërkues si rezultat i kundërshtimit qe ai ka ngritur nuk do te procedohet, gjykohet dhe as do te dënohet, persa i përket ekzekutimit te një dënimi ose mase sigurie dhe as do t'i nënshtrohet ndonjë kufizimi tjetër te lirisë vetjake për një arsye çfarëdo qe ka lindur para largimit te tij nga territori i shtetit te kërkuar dhe nuk është specifikuar ne ftesën për paraqitje, përveçse kur ky person jep pëlqimin shprehimisht me shkrim. Ne rastin e parashikuar ne paragrafin e pare te nenit 34, një kopje e deklaratës se pëlqimit do t'i transmetohet shtetit prej nga është transferuar personi.
2. Pasojat e parashikuara ne paragrafin e mësipërm pushojnë kur personi i ftuar, pasi ka pasur mundësinë qe te veproje, nuk është larguar nga territori e shtetit kërkues brenda 15 ditëve pas datës se dhënies se vendimit qe pason seancën ne te cilën ai është paraqitur ose, nëse ai është kthyer ne atë territor, pasi është larguar prej tij, pa qene i detyruar për t'u paraqitur serish.

Neni 36

1. Nëse shteti kërkues ka kërkuar ekzekutimin e një konfiskimi pasurie, shteti i kërkuar mund te procedoje me marrjen e përkohshme te pasurisë ne fjale, me kusht qe legjislacioni i tij e parashikon marrjen për raste te ngjashme.
2. Marrja e pasurisë rregullohet nga legjislacioni i shtetit te kërkuar, i cili do te përcaktojë kushtet ne te cilat mund te hiqet masa e marrjes se pasurisë.

SEKSIONI 5 EKZEKUTIMI I SANKSIONEVE

A. Përcaktime të përgjithshme

Neni 37

Një sanksion i vendosur në shtetin kërkues nuk do të ekzekutohet në shtetin e kërkuar, përveçse me anë të një vendimi të një gjykate në shtetin e kërkuar. Çdo shtet pale mundet sidoqoftë të ngarkojë autoritete të tjera të marrin vendime të tilla, nëse sanksioni që do të ekzekutohet është vetëm një gjobe ose konfiskim dhe nëse këto vendime janë të apeluarshme në një gjykatë.

Neni 38

Çështja shqyrtohet nga gjykata ose nga autoriteti i ngarkuar sipas nenit 37, nëse shteti i kërkuar vëren se ka vend për të ndërmarrë veprime lidhur me kërkesën për ekzekutim.

Neni 39

1. Para se të marre një vendim mbi kërkesën, gjykata i jep mundësinë personit të dënuar të shfaqë mendimin e tij, kur ky i fundit e kërkon këtë, përmes paraqitjes së tij personalisht përpara gjykatës ose përmes paraqitjes së një letre rogatore. Dëgjimi personalisht ndodh pas kërkesës së shprehur posaçërisht të vetë personit të dënuar.
2. Gjykata mundet sidoqoftë të vendosë për pranimin e kërkesës për ekzekutim në mungesë të personit që kërkon të paraqitet para gjykatës, nëse ai është i burgosur në shtetin kërkues. Në këto rrethana çdo vendim për zëvendësimin e sanksionit sipas nenit 44 do të shtyhet për sa kohë që personit të dënuar, pas transferimit të tij në shtetin e kërkuar, i është dhënë mundësia për t'u paraqitur para gjykatës.

Neni 40

1. Gjykata që, në rastet e parashikuara në nenin 37, autoriteti i ngarkuar sipas te njëjtës dispozite, sigurohet që:
 - a) sanksioni, ekzekutimi i të cilit kërkohet është vendosur në një gjykim penal evropian;
 - b) kërkesat e nenit 4 janë përmbushur;
 - c) kushti i parashikuar nga shkronja "a" e nenit 6 nuk është përmbushur ose nuk bie ndesh me ekzekutimin;
 - d) ekzekutimi nuk bie ndesh me nenin 7;
 - e) në rastin e një dënimi në mungesë ose të një ordonnance penale, kërkesat e seksionit 3 të këtij kapitulli janë përmbushur.
2. Secili shtet pale mund ta ngarkojë gjykatën ose autoritetin e përcaktuar sipas nenit 37 me verifikimin e kushteve të tjera të ekzekutimit të parashikuara në këtë Konventë.

Neni 41

Vendimet gjyqësore të marra në përputhje me këtë seksion sipas kërkesave për ekzekutim dhe ato të marra mbi apelit ndaj vendimeve të autoriteteve administrative sipas nenit 37, duhet të jenë të apelueshme.

Neni 42

Konstatimet e fakteve janë për shtetin e kërkuar të detyrueshme për sa kohë që ato janë paraqitur në vendim ose për sa kohë ky vendim bazohet heshtazi në to.

B) Dispozita të veçanta për ekzekutimin e sanksioneve me heqje lirie.

Neni 43

Kur personi i dënuar është burgosur në shtetin kërkuar, me përjashtim të rastit kur legjislacioni i atij shteti parashikon ndryshe, ai duhet të transferohet në shtetin e kërkuar menjëherë pasi shteti kërkuar të jetë njoftuar për pranimin e kërkesës për ekzekutim.

Neni 44

1. Nëse kërkesa për ekzekutim pranohet, gjykata duhet të zëvendësojë sanksionin me heqje lirie të vendosur në shtetin kërkuar me një sanksion të parashikuar nga legjislacioni i tij për të njëjtën vepër penale. Ky sanksion mundet, në kufijtë e treguar në paragrafin e dytë, të jetë i një natyre ose kohëzgjatjeje tjetër nga ai i vendosur në shtetin kërkuar. Nëse ky sanksion i fundit është më i vogël në minimum, sesa ai që mund të vendoset sipas legjislacionit të shtetit të kërkuar, gjykata nuk është e detyruar të respektojë këtë minimum dhe zbaton një sanksion që i korrespondon sanksionit të vendosur në shtetin kërkuar.

2. Në vendosjen e sanksionit, gjykata nuk duhet të rendojë pozitën penale të personit të dënuar që rezulton nga vendimi i dhënë në shtetin kërkuar.

3. Çdo pjesë e sanksionit të vendosur në shtetin kërkuar dhe e gjithë periudha e burgimit paraprak të vuajtur nga personi i dënuar pas dënimit do të llogaritet e plote. E njëjta gjë do të zbatohet përsa i përket burgimit paraprak të vuajtur nga personi i dënuar në shtetin kërkuar para dënimit të tij, për aq sa legjislacioni i atij shteti e rregullon këtë llogaritje.

4. Çdo shtet palë mundet në do kohë të depozitojë pranë Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Europës një deklaratë, e cila i jep atij të drejtën, në përputhje me këtë Konventë, të ekzekutojë një sanksion me heqje lirie të të njëjtës natyre me atë të vendosur në shtetin kërkuar, edhe pse kohëzgjatja e këtij sanksioni kapërcen maksimumin e parashikuar nga legjislacioni i tij kombëtar për një sanksion të së njëjtës natyre. Sidoqoftë, ky rregull do të zbatohet vetëm për rastet kur legjislacioni kombëtar i këtij shteti e lejon, për të njëjtën vepër penale, vendosjen e një sanksioni që ka të paktën të njëjtën kohëzgjatje sa ai i vendosur në shtetin kërkuar, por që është i një natyre me të rende. Sanksioni i vendosur sipas këtij paragrafi mund të ekzekutohet, nëse kohëzgjatja dhe qëllimi i tij e kërkojnë kështu, në një institucion penal të caktuar për ekzekutimin e sanksioneve të një natyre tjetër.

C. Dispozita të veçanta për ekzekutimin e gjobave dhe konfiskimeve

Neni 45

1. Nëse kërkesa për ekzekutimin e një gjobe ose konfiskimi të një shume parash pranohet, gjykata ose, autoriteti i ngarkuar sipas nenit 37 konverton shumën në monedhën e shtetit të kërkuar sipas kursit të shkëmbimit në fuqi në momentin e marrjes së vendimit. Ajo përcakton edhe masën e gjobës ose shumën që duhet të konfiskohet, e cila nuk duhet të tejkalojë maksimumin e shumës së fiksuar në legjislacionin e saj për të njëjtën veprë penale ose, në mungesë të maksimumit ligjor, maksimumin e shumës së dhënë zakonisht në shtetin e kërkuar për një veprë të tillë penale.
2. Sidoqoftë, gjykata ose autoriteti i ngarkuar sipas nenit 37 mund t'i përmbahet për shumën e vendosur në shtetin kërkues, dënimit me gjobe ose konfiskimit, kur një sanksion i tillë nuk parashikohet nga legjislacioni i shtetit të kërkuar për të njëjtën veprë penale, por ky legjislacion lejon vendosjen e sanksioneve me të renda. I njëjti rregullim zbatohet edhe nëse sanksioni i vendosur në shtetin kërkues tejkalon maksimumin e parashikuar në legjislacionin e shtetit të kërkuar për të njëjtën veprë penale, por ky legjislacion lejon vendosjen e sanksioneve me të renda.
3. Të gjitha lehtësirat e pagimit të dhëna në shtetin kërkues, si persë i përket afatit, edhe pagimit me këste, do të respektohen në shtetin e kërkuar.

Neni 46

1. Kur kërkesa për ekzekutim përmban konfiskimin e një objekti të veçantë, gjykata ose autoriteti i ngarkuar sipas nenit 37 mund të urdhërojë konfiskimin e atij objekti vetëm nëse ky konfiskim autorizohet nga legjislacioni i shtetit të kërkuar për të njëjtën veprë penale.
2. Sidoqoftë, gjykata ose autoriteti i ngarkuar sipas nenit 37 mund t'i përmbahet konfiskimit të urdhëruar në shtetin kërkues, kur ky sanksion nuk parashikohet në legjislacionin e shtetit të kërkuar për të njëjtën veprë penale, por ky legjislacion lejon vendosjen e sanksioneve me të renda.

Neni 47

1. Gjobat e paguara dhe konfiskimet hyjnë në thesarin e shtetit të kërkuar, pa paragjykuar të drejtat e personave të tretë.
2. Objektet e konfiskuara që paraqesin një interes të veçantë, mund t'i kthehen shtetit kërkues me kërkesën e tij.

Neni 48

Nëse ekzekutimi i një gjobe behet i pamundur, mund të zbatohet nga një gjykatë e shtetit të kërkuar një sanksion zëvendësues me heqje lirie, nëse legjislacioni i të dy shteteve e parashikon një rast të tillë, përveçse kur shteti kërkues e kufizon kërkesën e tij shprehimisht në ekzekutimin vetëm të gjobës. Nëse gjykata vendos një sanksion zëvendësues me heqje lirie, zbatohen rregullat vijuese:

a) Nëse konvertimi i një gjobe në një sanksion me heqje lirie është parashkruar tashmë në vendimin e dhënë në shtetin kërkues ose direkt në ligjin e atij shteti, gjykata e shtetit të kërkuar përcakton natyrën dhe kohëzgjatjen e këtij sanksioni në përputhje me rregullat e vendosura në legjislacionin e saj. Nëse sanksioni me heqje lirie të parashkruar tashmë në shtetin kërkues është më i vogël sesa minimumi, i cili mund të vendoset sipas legjislacionit të shtetit të kërkuar, gjykata nuk është e detyruar të respektojë këtë minimum dhe vendos një sanksion tjetër korrespondues të sanksionit të parashkruar në shtetin kërkues. Kur gjykata vendos një sanksion, ajo nuk mund të rendojë pozitën penale të personit të dënuar që rezulton nga vendimi i marrë në shtetin kërkues.

b) Në rastet e tjera, gjykata e shtetit të kërkuar procedon me konvertimin e gjobës sipas legjislacionit të saj, duke respektuar kufijtë e parashikuar nga legjislacioni i shtetit kërkues.

D. Dispozita të veçanta për ekzekutimin e heqjes ose kufizimit të një ose me shumë të drejtave

Neni 49

1. Kur paraqitet një kërkesë për ekzekutimin e heqjes ose kufizimit të një të drejte të vendosur në shtetin kërkues, ajo sjell pasojë vetëm nëse legjislacioni i shtetit të kërkuar lejon vendosjen e heqjes së saj për një vepër të tillë penale.

2. Gjkata që shqyrton çështjen vlerëson dobën e ekzekutimit të heqjes të së drejtës në territorin e shtetit të saj.

Neni 50

1. Nëse gjykata urdhëron ekzekutimin e heqjes të së drejtës, ajo duhet të përcaktojë kohëzgjatjen brenda kufijve të parashikuar nga legjislacioni i saj, pa kapërcyer ato të vendosura nga vendimi dhënë në shtetin kërkues.

2. Gjkata mund të kufizojë heqjen e së drejtës vetëm për një pjesë të të drejtave për të cilat është vendosur heqja ose pezullimi.

Neni 51

Neni 11 nuk zbatohet për heqjen ose kufizimin e të drejtave.

Neni 52

Shteti i kërkuar ka të drejtë t'i rikthejë personit të dënuar të drejtat nga të cilat ai është privuar, në përputhje me vendimin e marrë në zbatim të këtij seksioni.

KAPITULLI III PASOJAT NDERKOMBETARE TË GJYKIMEVE PENALE EUROPIANE

SEKSIONI 1 NE BIS IN IDEM

Neni 53

1. Një person, ndaj te cilit është zhvilluar një gjykim penal evropian, nuk mund te procedohet, gjykohet apo te behet objekt ekzekutimi i një sanksioni ne një shtet tjetër pale për te njëtin fakt kur:

a) ai është shpallur i pafajshëm;

b) sanksioni i vendosur:

i) është ekzekutuar plotësisht ose është duke u ekzekutuar;

ii) është objekt i një faljeje ose amnistie ne tërësinë e tij ose për pjesën e paekzekutuar;

iii) nuk mund te ekzekutohet me, pasi është parashkruar;

c) gjykata konstaton fajësinë e autorit, por nuk vendos ndonjë sanksion.

2. Sidoqoftë, një shtet pale nuk është i detyruar, përveçse, kur ai vete ka kërkuar procedimin, te njohe pasojat e "ne bis in idem", nëse veprimi qe i dha shkas gjykimit është drejtuar kundër ndonjë personi, institucioni ose sendi qe ka karakter publik ne këtë shtet ose nëse personi objekt i gjykimit kishte një karakter publik ne këtë shtet.

3. Gjithashtu, çdo shtet pale ne te cilin është kryer veprimi ose është konsideruar i tille ne përputhje me legjislacionin e atij shteti, nuk është i detyruar te njohe pasojat e "ne bis in idem" përveçse, kur ky shtet ka kërkuar procedimin.

Neni 54

Nëse fillohen procedime te reja kundër një personi te gjykuar për te njëtin fakt ne një shtet tjetër pale, çdo periudhe heqje lirie e vuajtur për ekzekutimin e një vendimi do te llogaritet ne sanksionin qe mund te vendoset.

Neni 55

Ky seksion nuk pengon zbatimin e rregullave kombëtare me te gjera lidhur me pasojat e "ne bis in idem" për gjykimet penale te huaja.

SEKSIONI 2 MARRJA NE KONSIDERATE

Neni 56

Çdo shtet pale merr masat legislative, qe i vlerëson te përshtatshme për t'u dhënë mundësi gjykatave, kur ato japin vendime, për te marre ne konsiderate te gjitha vendimet e mëparshme penale evropiane te dhëna për një vepër tjetër penale pas paraqitjes se te akuzuarit, me qëllim qe t'i bashkëlidhë atij vendimi te gjitha pasojat ose një pjese te tyre, te cilat legjislacioni i tij ia bashkëlidh vendimeve te dhëna ne territorin e tij. Ai përcakton kushtet ne te cilat është dhënë ky vendim.

Neni 57

Çdo shtet pale merr masat legislative qe i vlerëson te përshtatshme për te dhënë mundësinë e marrjes ne konsiderate te te gjitha vendimeve penale evropiane te dhëna pas paraqitjes se te akuzuarit, me qëllim bërjen te zbatueshme te te gjitha ose te një pjese te

heqjeve te zotësive te bashkëlidhura sipas legjislacionit te tij vendimeve te dhëna ne territorin e tij. Ai përcakton kushtet ne te cilat është dhënë ky vendim.

KAPITULI IV DISPOZITA PERFUNDIMTARE

Neni 58

1. Kjo Konvente do te jete e hapur për nënshkrim nga shtetet anëtare te përfaqësuar ne Komitetin e Ministrave te Këshillit te Europës. Ajo mund te ratifikohet ose pranohet. Instrumentet e ratifikimit ose te pranimit do te depozitohen pranë Sekretarit te Përgjithshëm te Këshillit te Europës.
2. Kjo Konvente do te hyje ne fuqi tre muaj pas datës se depozitimit te instrumentit te trete te ratifikimit ose te pranimit.
3. Për shtetet nënshkruese qe e ratifikojnë ose e pranojnë këtë Konvente me vone, ajo do te hyje ne fuqi tre muaj pas datës se depozitimit te instrumentit te tyre te ratifikimit ose te pranimit.

Neni 59

1. Pas hyrjes ne fuqi te kësaj Konvente, Komiteti i Ministrave i Këshillit te Europës mund te ftoje çdo shtet joanetar te aderoje ne këtë Konvente. Rezoluta qe përmban këtë ftese duhet te marre miratimin unanim te anëtarëve te Këshillit qe kane ratifikuar këtë Konvente.
2. Aderimi do te kryhet nëpërmjet depozitimit pranë Sekretarit te Përgjithshëm te Këshillit te Europës te një instrumenti aderimi, i cili do te këtë efekt tre muaj pas datës se depozitimit.

Neni 60

1. Çdo shtet pale ne momentin e nënshkrimit ose te depozitimit te instrumentit te tij te ratifikimit, te pranimit ose te aderimit, mund te specifikoje territoret ne te cilat do te zbatohet kjo Konvente.
2. Çdo shtet pale, gjate depozitimit te instrumentit te tij te ratifikimit, te pranimit ose te aderimit, ose ne një date te mëvonshme, nëpërmjet një deklarate te drejtuar Sekretarit te Përgjithshëm te Këshillit te Europës, mund te shtriye zbatimin e kësaj Konvente ne cilindo territor ose territore te specifikuar ne deklarate, territore për te cilat ai është përgjegjës për marrëdhëniet ndërkombëtare ose për te cilat ai është i autorizuar te lidhe marrëveshje.
3. Çdo deklarate e bere ne përputhje me paragrafin e mësipërm mund te tërhiqet persa i përket territoreve te përmendura ne atë deklarate, ne përputhje me procedurën e parashikuar ne nenin 66 te kësaj Konvente.

Neni 61

1. Çdo shtet pale, ne momentin e nënshkrimit ose te depozitimit te instrumentit te tij te ratifikimit, te pranimit ose te aderimit, mund te deklaroje përdorimin prej tij te një ose me shume rezervave te parashikuara ne lidhjen I te kësaj Konvente.
2. Çdo shtet pale mund te tërheqë tërësisht ose pjesërisht një rezerve te formuluar nga ai ne përputhje me paragrafin e mësipërm, me ane te një deklarate te drejtuar Sekretarit te Përgjithshëm te Këshillit te Europës, e cila sjell pasoja qe nga data e marrjes se saj.
3. Shteti pale qe ka bere një rezerve për një parashikim te kësaj Konvente nuk mund te pretendojë zbatimin e atij parashikimi nga një shtet tjetër; sidoqoftë ai mund te pretendojë, nëse rezerva është e pjesshme ose e kushtëzuara, zbatimin e kësaj dispozite ne masën qe ai vete e ka pranuar.

Neni 62

1. Çdo shtet pale mundet ne çdo kohe te tregojë, me ane te një deklarate te drejtuar Sekretarit te Përgjithshëm te Këshillit te Europës, dispozitat ligjore për t'u përfshirë ne lidhjen II dhe III te kësaj Konvente.
2. Çdo ndryshim i dispozitave kombëtare te përmendura ne lidhjen II ose III duhet t'i njoftohet Sekretarit te Përgjithshëm te Këshillit te Europës, nëse ky ndryshim e bën te pasakte informacionin e dhënë ne atë lidhje.
3. Çdo ndryshim i bere ne lidhjen II ose III ne zbatim te paragrafit te mësipërm sjell pasoja për çdo shtet pale një muaj pas datës se njoftimit te tyre nga Sekretari i Përgjithshëm i Këshillit te Europës.

Neni 63

1. Çdo shtet pale duhet t'i japë Sekretarit te Përgjithshëm te Këshillit te Europës, ne momentin e depozitimit te instrumentit te tij te ratifikimit, te pranimit ose te aderimit, te gjitha informacionet e nevojshme lidhur me sanksionet e zbatueshme ne atë shtet dhe ekzekutimin e tyre lidhur me zbatimin e kësaj Konvente.
2. Çdo ndryshim i mëvonshëm qe e bën te pasakte informacionin e dhënë sipas paragrafit te mësipërm duhet t'i njoftohet ne te njëjtën mënyrë Sekretarit te Përgjithshëm te Këshillit te Europës.

Neni 64

1. Kjo Konvente nuk cenon as te drejtat dhe as detyrimet qe rrjedhin prej marrëveshjeve te ekstradimit dhe konventave ndërkombëtare shumëpalëshe qe përmbajnë fusha specifike, as dispozitat qe përmbajnë fushat qe janë objekt i kësaj Konvente te përcaktuara ne konventa te tjera ekzistuese ndërmjet shteteve pale.
2. Shtetet pale mund te lidhin marrëveshje dypalëshe ose shumëpalëshe mes tyre, lidhur me çështjet e rregulluara nga kjo Konvente vetëm për te plotësuar dispozitat e saj ose për te lehtësuar zbatimin e parimeve qe përmbahen aty.
3. Sidoqoftë, nëse dy ose me shume shtete pale kane vendosur ose janë duke vendosur marrëdhënie ndërmjet tyre mbi bazën e një legjislacioni uniform ose te një regjimi te veçantë, ata do te kenë te drejte te rregullojnë marrëdhëniet e tyre te ndërsjella te kësaj

fushe duke u bazuar ekskluzivisht ne këto sisteme, pavarësisht nga dispozitat e kësaj Konvente.

4. Shtetet pale qe pushojnë se zbatuari dispozitat e kësaj Konvente lidhur me marrëdhëniet e tyre te ndërsjella ne këtë fushe, duhet te njoftojnë për këtë Sekretarin e Përgjithshëm te Këshillit te Europës.

Neni 65

Komiteti Evropian për çështjet penale i Këshillit te Europës do te ndjeke zbatimin e kësaj Konvente dhe do te beje gjithçka te nevojshme për arritjen e zgjidhjeve miqësore te vështirësive qe mund te lindin gjate zbatimit te saj.

Neni 66

1. Kjo Konvente do te mbetet ne fuqi për një afat kohor te pacaktuar.
2. Çdo shtet pale, persa i përket asaj, mund ta denoncoje këtë Konvente nëpërmjet një njoftimi te dërguar Sekretarit te Përgjithshëm te Këshillit te Europës.
3. Denoncimi do te këtë efekt gjashte muaj pas datës se marrjes se njoftimit nga Sekretari i Përgjithshëm i Këshillit te Europës.

Neni 67

Sekretari i Përgjithshëm i Këshillit te Europës do te njoftoje shtetet anëtare te përfaqësuara ne Komitetin e Ministrave te Këshillit dhe çdo shtet tjetër, i cili ka aderuar ne këtë Konvente për:

- a) çdo nënshkrim;
- b) Çdo depozitim te një instrumenti ratifikimi, pranimi ose aderimi;
- c) Çdo date te hyrjes ne fuqi te kësaj Konvente ne përputhje me nenin 58 te saj;
- d) Çdo deklarate te marre ne përputhje me dispozitat e nenit 19 paragrafit te dyte;
- e) Çdo deklarate te marre ne përputhje me dispozitat e nenit 44 paragrafit te katërt;
- f) Çdo deklarate te marre ne përputhje me dispozitat e nenit 60;
- g) Çdo rezerve te bere ne përputhje me dispozitat e nenit 61 paragrafi i pare dhe tërheqjen e një rezerve te tille;
- h) Çdo deklarate te marre ne përputhje me dispozitat e nenit 62 paragrafit te pare dhe çdo njoftim te mëtejshëm te marre ne përputhje me atë dispozite, paragrafi i dyte;
- i) Çdo njoftim te marre ne përputhje me dispozitat e nenit 63 paragrafi i pare dhe çdo njoftim te mëtejshëm te marre ne përputhje me atë dispozite, paragrafi i dyte;
- j) Çdo njoftim persa i përket marrëveshjeve te dyanshme ose te shumanshme te lidhura ne përputhje me nenin 64 paragrafi i dyte ose persa i përket legjislacionit uniform te futur sipas nenit 64 paragrafi i trete;
- k) Çdo njoftim te marre ne përputhje me nenin 66 dhe datën ne te cilën behet i efektshëm denoncimi.

Neni 68

Kjo Konvente, deklaratat dhe njoftimet e autorizuara prej saj zbatohen vetëm për ekzekutimet e vendimeve të dhëna pas hyrjes në fuqi të Konventës ndërmjet shteteve pale të interesuara.

Ne dëshmi të kësaj, nënshkruesit të autorizuar rregullisht, kanë nënshkruar këtë Konvente.

Bere në Hage, më 28 maj 1970, në frëngjisht dhe anglisht, të dyja tekstet njëjloj të vlefshme, në një kopje të vetme, e cila do të depozitohet në arkivat e Këshillit të Europës. Sekretari i Përgjithshëm i Këshillit të Europës do t'u transmetojë kopje të vërtetuara secilit shtet nënshkrues dhe aderues.

Lidhja I

Çdo shtet pale mund të deklarojë se rezervon të drejtën:

- a) të refuzojë ekzekutimin, nëse konsideron se dënimi përbën një shkelje fiskale ose fetare;
- b) të refuzojë ekzekutimin e një sanksioni për një veprim, i cili sipas legjislacionit të shtetit kërkuar i përkiste kompetencës ekskluzive të një autoriteti administrativ;
- c) të refuzojë ekzekutimin e një gjykimi penal evropian, të cilin autoritetet e shtetit kërkues e ven në një datë kur, sipas legjislacionit të tij, procedimi penal i veprës penale të dënuar nga gjykimi duhet të ishte parashkruar;
- d) të refuzojë ekzekutimin e sanksioneve të vendosura në mungesë dhe masave penale, ose vetëm të njërit nga kategoritë e vendimeve;
- e) të refuzojë zbatimin e parashikimeve të nenit 8, kur ky shtet ka një kompetencë origjinale e të njohe në raste të tilla vetëm ekuivalencën e akteve që ndërpresin ose pezullojnë parashkrimin, ato që janë kryer në shtetin kërkues;
- f) të pranojë zbatimin e pjesës III persë i përket njërit nga dy seksionet e saj.

Lidhja II

Lista e shkeljeve të tjera, përveç atyre të klasifikuara si vepra penale nga legjislacioni penal. Shkelje/veprat e mëposhtme konsiderohen si vepra penale:

- Në Francë çdo sjellje e paligjshme e sanksionuar si e tillë nga një "contravention de grande voirie" .
- Në RFGJ: Çdo sjellje e paligjshme e sanksionuar si e tillë përmes procedurave të përcaktuara nga Akti mbi Thyerjen e Rregullave (gesetz über ordnungswidrigkeiten) i 24 majit 1968 (BGBL 1968, 1481),
- Në Itali: çdo sjellje e paligjshme e sanksionuar si e tillë përmes Aktit nr. 317 të 3 marsit 1967.

Lidhja III

Austri - Nenet 460-462 të Kodit të Procedurës Penale.

Danimarke - Neni 931 i Aktit mbi administrimin e Drejtësisë.

France - 1. Nenet 524-528 te Kodit te Procedurës Penale shtuar me nenet R42-R50;
2. Ordonnance Penale te zbatueshme vetëm ne departamentet e Bas-Rhin, Raut-Rhim dhe Mossele.

Gjermani - 1. Nenet 407-412 dhe 413 te Kodit te Procedurës Penale; 2. Nenet 65-66 te Aktit te 24 majit 1968 (BGBL 1968 I, 481).

Itali - 1. Nenet 506-510 te Kodit te Procedurës Penale. 2. Akti i 7 janarit 1929, nr.4 për çështjet fiskale. 3. Nenet 1242-1243 te Kodit te Lundrimit. 4. Vendimi ne zbatim te Aktit nr.317 te 3 marsit 1967.

Luksemburg - 1. Akti i 31 korrikut 1924 për organizimin e ordonnances penaleso. 2. Neni 16 i aktit te 14 shkurtit 1955 për trafikun ne autostradat publike.

Norvegji - 1. Nenet 287-290 te Aktit për Procedurat gjyqësore ne çështjet penale. 2. Neni 31B i Kodit Rrugor te 18 qershorit 1965.

Suedi - Kapitulli 48 i Kodit te Procedurave.

Turqi - Nenet 386 -391 te Kodit te Procedurës Penale dhe te gjitha vendimet sipas te cilave autoritetet administrative vendosin sanksione.